

SCHILLER INSTITUTTET

* si@schillerinstitut.dk * www.schillerinstitut.dk *

Fred gennem økonomisk udvikling

Ugeavis 34 – 2014

Schiller Instituttet demonstrerede mod

Anders Fogh Rasmussens og

NATO's krigspolitik, fredag den 15. august 2014

kl. 12,00 uden for Udenrigsministeriet:

NATO's generalsekretær Anders Fogh Rasmussen, sammen med Cameron og Obama, har en konfrontationspolitik imod Rusland, som kan føre til 3. Verdenskrig. I takt med, at Vestens finanssystem kolliderer, vil de, på vegne af City of Londons og Wall Streets finansoligarker, hellere sætte verden i brand end at acceptere den nye verdensorden, som er under opbygning af BRIKS-landene, med Rusland, Kina og Indien i spidsen.

Deres opbakning til det neonazistiske kup i Ukraine, Kiev-regeringens militæroffensiv, økonomiske sanktioner mod Rusland, diskussionen om at udstationere NATO-tropper langs Ruslands grænse, opbygning af missilforsvarssystemet m.m., kan fremprovokere en militærkonfrontation med Rusland, som kunne inkludere brugen af atomvåben.

Det skal stoppes nu!

Læs hele erklæringen af Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark: »Stop Anders Fogh Rasmussens og NATO's krigspolitik imod Rusland«, på denne side.

Lyt til de seneste nyhedsopdateringer over Radio Schiller:

www.schillerinstitut.dk

KOM TIL POLITISK ORIENTERINGSMØDE

v/Tom Gillesberg:

Torsdag 21. august kl. 19.00

Schiller Instituttets kontor,
Sankt Knuds Vej 11, kld. tv.,
1903 Frederiksberg C.
Tlf.: 35 43 00 33; mobil: 51 21 72 06
Eller vær med via Google Hangouts

Kontakt Aarhus:
Janus Kramer: 28 51 87 50
Hans Schultz: 60 16 40 96

Tag Ansvar!

I dette nummer:

Erklæring fra Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark: Stop Anders Fogh Rasmussens og NATO's krigspolitik imod Rusland, *Læs s. 1*

HOVEDARTIKEL: »Vi står foran en større forandring end Berlinmurens Fald i 1989«, *Læs s. 4*

LEDER fra LAROUCHE-BEVÆGELSEN 17. august 2014: LaRouche: Penge er en kæmpeløgn! Vi må skabe noget med virkelig værdi, *Læs s. 2*

Glazyev: Rusland forbereder sig til krigsøkonomi, behøver et suverænt monetært system til fremskridt inden for videnskab og teknologi, *Læs s. 2*

Blodgennemvædet farce udspiller sig i London, *Læs s. 3*

Vesteuropa: Førende tysk bladudgiver advarer Vesten imod krigsfremstød, *Læs s. 5*

Cypern: Fra Bail-in til NATO, *Læs s. 6*

Rusland håner NATO, *Læs s. 7*

USA: Ron Paul: USA skjuler sandsynligvis sandheden om det malajiske fly MH17, *Læs s. 7*

Spanske astronomer tilskynder helium-3-program for menneskeheden, *Læs s. 7*

BRIKS' magt slår igennem, *Læs s. 8*

Det europæiske Imperiums nedgang og frie fald, *Læs s. 8*

Erklæring fra Tom Gillesberg,
formand for Schiller Instituttet i Danmark:
Stop Anders Fogh Rasmussens og NATO's
krigspolitik imod Rusland

NATO's generalsekretær Anders Fogh Rasmussen aflægger i dag officielt besøg i Danmark for at sikre, at Danmark støtter den konfrontationspolitik rettet imod Rusland, som Fogh Rasmussen sammen med den britiske statsminister Cameron og USA's præsident Obama er en aktiv fortaler for, på trods af, at den kan føre til 3. Verdenskrig. De vil, i takt med, at Vestens finanssystem kolliderer, hellere sætte verden i brand på vegne af City of Londons og Wall Streets finansoligarker end acceptere den nye verdensorden, som er under opbygning af BRIKS-landene med Rusland, Kina og Indien i spidsen.

Vestens opbakning til det neo-nazistiske kup i Ukraine, Kiev-regeringens morderiske militæroffensiv imod

Redaktion: Tom Gillesberg (ansvh.); Michelle Rasmussen; Anne Stjernstrøm * KONTAKT OS:

Skt. Knuds Vej 11, kld. t.v., 1903 Frederiksberg C, tlf.: 35 43 00 33 * Eget tryk * Støt Schiller Instituttets arbejde:

Medlemskab: 1 år: 500 kr., 6 mdr.: 275 kr., 3 mdr. Intro: 100 kr. * Giro: 564-8408, Homebanking: 1551-5648408

befolkningen i Østukraine, de økonomiske sanktioner mod Rusland, diskussionen om at udstationere NATO-tropper langs Ruslands grænse og opbygning af missilforsvarssystemet m.m., kan fremprovokere en militærkonfrontation med Rusland, som sandsynligvis ville medføre brugen af atomvåben. Denne politik må stoppes nu.

Anders Fogh Rasmussen påstår, at pro-russiske oprørere stod bag nedskydningen af MH17, og at Rusland truer med at invadere Ukraine og østeuropæiske NATO-lande uden nogen form for dokumentation. Hvis disse påstande var rigtige, så havde USA allerede fremlagt satellitbilleder som bevis. At man ikke har gjort det viser, at man endnu en gang bruger en stor løgn til at mobilisere for krig - denne gang imod Rusland.

Danmark må ikke lade Anders Fogh Rasmussen og hans venner lyve Danmark ind i endnu katastrofal krig på et falsk grundlag, som da Danmark gik med i Irakkrigen, fordi Blair, Bush og Fogh Rasmussen påstod, at Saddam Hussein havde masseødelæggelsesvåben. Nu er man på vej til at skabe en konfrontation, der er farligere end Cuba-missilkrisen. Vi må stoppe denne konfrontations- og krigspolitik, inden det fører til atomkrig og menneskeheds endeligt, og i stedet samarbejde med Rusland og resten af BRIKS-landene om at bygge en fredelig og retfærdig ny økonomisk verdensorden.

Hjælp os med at udbrede løsningen på krisen og alternativet til 3. Verdenskrig, mens tid er: Internationalt samarbejde mellem suveræne nationer for menneskeheds fælles mål!

LEDER fra LAROUCHE-BEVÆGELSEN
17. august 2014: LaRouche: Penge er en kæmpeløgn!
Vi må skabe noget med virkelig værdi

I lørdags understregede Lyndon LaRouche, at det, som de fleste mennesker har stølet på som sandhed, ikke er sandt. Hele det monetaristiske system, som har domineret USA og det transatlantiske område, er et illusionsnummer og eksisterer ikke længere. Et fuldstændig nyt system, som ikke er baseret på markedspriser, men på virkelig, fysisk værdi, vokser frem.

Vi befinder os således i en proces, hvor vi er ved at skabe fuldstændig nye værdier, som man ikke ville have troet på tidligere, fordi folk troede på relative værdier. Alle de smarte ting, som folk troede på, er nu forbi. Hele markedsidéen om priser er forbi.

Vi er nu i færd med at definere værdi på måder, som differerer fra den måde, folk tidligere har tænkt, baseret på den offentlige mening. Folk har på uvidende vis stølet på penge, som ikke er det, der bestemmer værdien.

Penge er en kæmpeløgn. Alt, hvad der er sandt, er baseret på nogle helt andre værdinormer end penge.

Og dette forstås af nogle ledende folk i ledende, amerikanske institutioner, og de har faktisk forstået, hvad illusionsnummeret var, og hvad virkeligheden var, og det er, hvad vi nu vil operere ud fra.

Som Lyndon LaRouche erklærede i sit webcast fredag aften:

»Vi må nu etablere en ny, økonomisk institution. Vi er nødt til at starte på det nu. Det hele vil fak-

tisk blive baseret på den magt, der er indlejret i det nære rum. Det har hidtil været uberørt. Man har aldrig før rørt ved det. Man har rent faktisk aldrig før rørt ved det. Nu vil man røre ved det; nu vil det blive brugt.«

LaRouche erklærede, at vi befinder os i en fremragende situation. Verden ligger nu åben for os og for vort lederskab. Afgørende væsentlige institutioner i selve USA ligger åbent for vort lederskab. De er afhængige af os. Vi må vænne os til det. Men lad være med at forsøge at være praktiske [pragmatiske]. Det er det værste, I kan gøre.

Og igen, som LaRouche erklærede under fredagens webcast:

»Det, som vi må gøre, er, at vi må frembringe en fuldstændig forandring i hele vores økonomi. Nye værdier vil blive indført. Det er de samme værdier, som man vil tage op i Sydamerika, de samme som – Egypten er med i det her – de samme værdier, som repræsenteres i Rusland, de samme ting, som repræsenteres i Kina! Det er værdierne.

Det er dér, at magten ligger.«

Priser har ikke længere nogen værdi. Vi må skabe noget, der har virkelig værdi. Det betyder, at vi skal bygge.

Se på Kinas forpligtelse til at udvikle helium-3. Se på BRIKS. Se på Sydamerika. Hensigten er til stede. Det vil virke. Og vi må bringe USA ind i denne geometri.

Den monetaristiske kultur, som har domineret planeten, er væk. Den er færdig. Glem systemet, som det var. Det er dødt.

Begynd med fysiske principper og byg det op, som vi ved, vi skal gøre. Som LaRouche erklærede fredag aften:

»Vil I skabe noget? Så lav det! (rent fysisk, -red.). Hvordan laver man det? Man skaber det.«

Glazyev: Rusland forbereder sig til krigsøkonomi, behøver et suverænt monetært system til fremskridt inden for videnskab og teknologi

9. august 2014 – Sergei Glazyev, en af Ruslands fremmeste økonomer, som i øjeblikket er toprådgiver til den russiske præsident, Vladimir Putin, fortalte i går *Bloomberg*, at Rusland vil respondere til optrapningen af sanktionerne og den økonomiske krigsførelse fra USA og Europa ved at styrke sin nationale produktion og selvforsyning, og ved at skabe et »suverænt, monetært system ... til fremskridt inden for videnskab og teknologi.«

I interviewet, som *Bloomberg* publicerede under overskriften

»World War on Russia's Mind When U.S. Duels Over Ukraine«

<http://www.bloomberg.com/news/2014-08-08/world-war-on-russia-s-mind-when-u-s-duels-over-ukraine.html>

præsenterer Glazyev et klart billede af Ruslands aktuelle skift over til det, man korrekt kan kalde en »krigsøkonomi«, med centralt fokus på videnskab og avanceret teknologi som drivkraft for deres fysiske økonomi. Som sådan ændrer det faktisk de forskellige mareridtsscenerier af det 'spin', som er skabt af det Britiske Imperiums lejede gangstere, som Wolfgang Münchau fra *Financial Times*

og Ambrose Evans-Pritchard fra *The Daily Telegraph*, og som går ud på »at knuse den russiske økonomi på få uger« ved at nægte dem adgang til internationale betalingsystemer, som »er atombomberne i den finansielle krigsførelse.«

Glazyev fortalte *Bloomberg*: »Den første opgave er at blokere for de trusler mod den økonomiske sikkerhed, som nu kommer fra USA, neutralisere dem ved at reducere vores udenlandske, økonomiske aktivitets afhængighed af nåde og barmhjertighed fra amerikanske politikere, hvis aggressivitet truer hele verden.«

»Det, der kunne tjene som vores hovedrespons, er implementeringen af en plan for en hurtig udvikling af den russiske økonomi på basis af en ny, teknologisk orden. Denne plan inkluderer overgangen til et suverænt, monetært system, der støttes af internationale kilder til kredit, en aktiv politik for innovation og støtte af fremskridt inden for videnskab og teknologi.«

Bloomberg tilføjer: »For yderligere at sikre sin økonomi bør Rusland forlade anvendelsen af amerikansk dollar som en reservevaluta, iflg. Glazyev. Rusland, hvis internationale reserver er verdens femtestørste, har behov for at diversificere sin portefølje til at omfatte kinesisk yuan, indisk rupee og brasiliansk real.«

Glazyev understreger vigtigheden af Ruslands økonomiske samarbejde med Kina og bemærker, skrev *Bloomberg*, at »USA forsøger at blive stærkere på andres bekostning og forpurre integration tværs over Eurasien, samt kontrollere Kinas politiske slagkraft.«

Telegrambureauet fortsætter med at sige, at »[Glazyev] opfatter verden som skiftende over til krigsstatus. Der føres krig mod Rusland med økonomiske sanktioner og militære konflikter, som udøver vold fra Ukraine til Irak, iflg. Glazyev.« Der er også en »økonomisk krig« i gang, inklusive de aktuelle sanktioner mod Rusland, men de vil give bagslag, iflg. Glazyev. *Bloomberg* skriver: »Handelsblokken står til at tabe omkring 1 billion euro (1,3 billion dollars), et skøn, som han [Glazyev] siger, inkluderer den mulige bankerot af flere europæiske banker og selskaber, der vælter, efter de er blevet afskåret fra finansielle og økonomiske bånd. En energikrise i Europa vil fremkalde et skarpt opsving af priserne og tab af konkurrenceevne for europæiske producenter. I mellemtiden vil tyrkiske, kinesiske og østasiatiske nationer udfylde det tomrum, som deres europæiske rivalers afgang fra det russiske marked efterlader. Konsekvenserne vil koste 250 milliarder alene for Tyskland, alt imens de vil skubbe de tre, baltiske stater til randen af en 'økonomisk katastrofe', sagde han. Litauen og Letland vil miste, hvad der svarer til halvdelen af hele deres økonomiske produktion, og omkostningerne for Estland vil nå op på 50 % mere end landets BNP, sagde Glazyev.«

Bloomberg bemærker, at USA's og EU's forholdsregler mod Rusland »ikke har bevirket meget mere end at hærde en belejringsmentalitet i Kreml, og puffe kontroversielle rådgivere som Glazyev frem i fronten i Putins opgør imod tidligere koldkrigsfjender.« Hans strategi er at bygge bro til det internationale samfund for at tøjle Amerikas »aggressive, paranoide, politiske lederskab.«

Blodgennemvædet farce udspiller sig i London

7. august 2014 – NATO-topmødet i Wales den 4. september er et hovedvendepunkt i fremstødet for krig (selv om krigen kunne bryde ud længe før 4. september). Premierminister David Cameron har sendt et brev til alle NATO-regeringer, hvor han skitserer sine krav. Lignende krav stod at læse i Underhusets særlige Forsvarsudvalgs rapport fra 31. juli, som sagde, at et »selvtilfreds« NATO ikke er forberedt til truslen om et russisk angreb på et af dets medlemmer. Den sagde, at de baltiske lande er »særligt udsatte«, takket være »betydelige russiske minoriteter og de russiske mediers indflydelse«. Der må ske en forud-opstilling af militært udstyr i de baltiske lande, »en fortsat tilstedeværelse af NATO-tropper, der skal udføre øvelser i området, og storstilede militære øvelser, der inkluderer repræsentanter fra alle 28 NATO-medlemsstater.«

I 'væsel-ord'¹ forudsiger rapporten »farverevolutioner« i Ukraine-stil, som skal lanceres af London i de baltiske lande: »Ustabiliteten i Rusland, præsident Putins verdenssyn, samt Vestens manglende, aktive respons i Ukraine betyder, at vi nu, uopsætteligt, må håndtere den mulighed, så lille, den end måtte være, at Rusland gentager sådanne taktikker andre steder. Især er NATO-medlemslandene i Baltikum udsatte.«

Den 5. august skrev afgående NATO-generalsekretær Anders Fogh Rasmussen nok et krigshyl af en artikel, denne gang i Londons *Financial Times*. Han sagde, at NATO-topmødet må adlyde opfordringen fra Underhusets komite og tilføjede, at »I mellemtiden udvikler syv [NATO-] allierede, under anførelse af Storbritannien, en fælles udrykningsstyrke.« Hvad er det, en SS-division for Baltikum?

Lyndon LaRouche responderede, at Det britiske Imperium er fast besluttet på at lancere en krig.

»Dette er en plan om at lancere en krig, og de er skyldige. De pønser på at iscenesætte en krig, og derfor, hvis de starter en krig, vil de dø i en krig.«

Newsweek spørger, om sanktionerne mod Rusland kunne fremskynde endnu et finanskrak, alt imens *New York Times* rapporterer om en af Dronningens (den engelske, -red.) små, beskidte overraskelser: så mange som 27.000 russiske turister strandede i udlandet for nylig, efter at fire, store rejsebureauer gik bankerot. Dette skete pga. »et nyligt forbud fra april måned, som blokerede for, at personer, som arbejde som lovens håndhæver – omkring fire millioner russere – kan holde ferie i udlandet.«

LaRouche responderede,

»Sanktionerne betyder ingenting på nuværende tidspunkt, for det eneste, de betyder, er en hensigt om at gå i krig. Og det er derfor hensigten at gå i krig.«

(*Fortsættes side 5*)

¹ **weasel words:** uformelt udtryk for ord og sætninger, der tilsigter at skabe det indtryk, at en bestemt og/eller betydningsfuld erklæring er blevet udtalt, når der i virkeligheden kun er tale om en vag eller dobbelttydig påstand, hvilket gør det muligt at benægte en specifik betydning, hvis erklæringen udfordres. Et mere formelt udtryk er en tvetydighed.

HOVEDARTIKEL: »Vi står foran en større forandring end Berlinmurens Fald i 1989«

Af Alexander Hartmann

16. august 2014 - »Vi står foran en større forandring end Berlinmurens Fald i 1989« – det er vurderingen fra den amerikanske statsmand og økonom Lyndon LaRouche, som allerede i 1983 korrekt forudsagde Det sovjetiske Imperiums sammenbrud »om ca. fem år«. Denne gang drejer hans forudsigelse sig om Det britiske Finansimperium, som har domineret verden i årtierne siden Murens fald, og hvis tur det nu er til at bryde sammen.

Som dokumentation for sin udtalelse henviste LaRouche under diskussioner med sine medarbejdere den 12. august til den kendsgerning, at stadig flere lande i øjeblikket vender sig bort fra den anglo-amerikansk ledede, vestlige verden og i stedet vender sig mod BRICS-gruppen, som ledes af Rusland og Kina: De gamle værdier og organisationer, som er forbundet med det døende, transatlantiske finanssystem, bliver opgivet, og Kina, Rusland, Indien og mange andre nationer slutter sig til et nyt system, som BRICS-udviklingen kan stå som model for. Dette systems kerne danner et nyt værdisystem, som beror på arbejdskraftens produktive evne, og især en ny platform for produktivitet med den energi, i hvis centrum står en økonomi baseret på fusionskraft med helium-3 som brændstof.«

LaRouche sammenlignede denne dramatiske udvikling med hændelserne for 25 år siden, da Muren faldt – men det, der foregår nu, er en langt større forandring. Og i modsætning til dengang bliver ikke blot et mislykket system i dag opgivet, men man arbejder faktisk på at udvikle løsninger på verdens presserende problemer, som f.eks. det kinesiske måneprogram og det russisk-indiske samarbejde omkring bygning af atomkraftværker demonstrerer.

Afvisningen af den anglo-amerikanske indflydelse ses særlig tydeligt inden for tre områder, hvor mange af verdens regeringer har ladet hånt om Obamaregeringens pres:

* Mange af verdens regeringer har, i opgøret mellem den argentinske regering og de af Obamaregeringen støttede »gribbefonde«, klart stillet sig på Argentinas side, herunder det overvældende flertal af G-77-staterne (de alliancefri nationer) og samtlige syd- og mellemamerikanske stater.

* På det seneste møde mellem ASEAN-staterne blev USA's forhåndskrav om, at ASEAN-mødet skulle fordømme »provokerende handlinger« i Det sydkinesiske Hav, hvilket tydeligvis var rettet imod Kina, end ikke behandlet. I stedet besluttede ASEAN-staterne at intensivere det strategiske samarbejde med Kina, især i forbindelse med projektet om »det 21. århundredes maritime Silkevej« og andre udviklingsprojekter i området, bl.a. i Mekongdeltaet. Imod et massivt, amerikansk pres besluttede Sydkorea og Thailand at gå med i den Asiatiske Infrastruktur-Investeringsbank (AIIB), som endnu i år skal etableres på kinesisk område.

* Alt imens EU-medlemslandene – til stor skade for deres industri og landbrug – har tilsluttet sig de sanktio-

ner mod Rusland, som USA har krævet, er mange andre stater i total modsætning hertil parat til drastisk at udvide deres eksport til Rusland, for bl.a. at erstatte de blokerede fødevarerleveringer fra EU. Herved viser EU/USA-sanktionerne sig i vid udstrækning ikke alene at være menings- og virkningsløse (når man lige ser bort fra beskadigelsen af deres egen eksportøkonomi), men de forstærker også disse tredjelandes bånd til Rusland og gør sig samtidig mere uafhængige af de transatlantiske magter. I øvrigt er sanktionerne rent sagligt fuldstændigt ubegrundede, fordi der ikke findes skygge af bevis for, at Rusland havde noget som helst med nedskydningen af MH17-flyet at gøre.

I betragtning af kendsgerningerne er den formodning, at sanktionernes egentlige mål slet ikke er Rusland, men selve EU-staterne, vel ikke helt uberettiget: Tydeligvis frygter man i Washington, London og Bruxelles, at også mange europæiske stater kunne »løbe over til« BRICS-gruppen, hvis det ikke lykkes at drive en vedvarende kile ind imellem Rusland og Europa gennem sanktionerne.

Det ironiske er, at det økonomiske kollaps, som driver nationerne ud af de transatlantiske magters lejr, herigenem fremskyndes yderligere. Eurostat fastslog en tilbagegang for industriprodukter i eurozonen i maj måned (-1,1 %) og juni måned (-0,3 %), og for Tysklands vedkommende meldtes der om en tilbagegang i industriernes ordrebeholdninger på 10,4 %. Og alt imens evnen til at finansiere det gigantiske gældsbjerg fra finansspekulationen også, med indskrumplingen af realøkonomien, mindskes, regner kendere af situationen – som f.eks. den tidligere cheføkonom i Den internationale Valutafond og nuværende chef for Reserve Bank of India, eller »Centralbankernes centralbank«, Den internationale Betalingsbank (BIS) i Basel – allerede med en snarlig, ny bølge af bank- og statsfallitter, som fuldstændig vil stille det, de skete i 2008, i skyggen.

Også modstand i Europa og USA

Jo mere og jo hurtigere dette magtforfald skrider fremad, og jo mere umiddelbart forestående, det vestlige systems endegyldige sammenbrud er, desto mere fortvivlet bliver intimiderings-, tvangs- og afpresningsforsøgene fra de vestlige regeringer under anførsel af Obama og Cameron, således, at muligheden for en militær – og dermed sandsynligvis en termonuklear – konfrontation mellem NATO på den ene side og Rusland og Kina på den anden, rykker stadig nærmere.

Men det er ikke blot i Latinamerika og Asien, at man i stigende grad erkender, hvor vanvittig denne vestlige politik er, men også i Vesten selv bliver modstanden større.

Således påpegede til eksempel Gabor Steingart den 15. august i en kommentar under overskriften »Vestens fejltagelse« i *Handelsblatt* – som stadig er et af de vigtigste talerør for tyske, økonomiske interesser – den fatale lighed mellem de vestlige regeringers holdning i Ukraine-konflikten 2014 og udviklingerne ved begyndelsen af Første Verdenskrig for 100 år siden, og han skrev:

»Historien gentager sig ikke, er de ord, der falder én ind. Men helt så sikker på dette kan man ikke være i disse

dage. Vestens stats- og regeringschefer har, i betragtning af de krigerske hændelser på Krim og i det østlige Ukraine, pludselig ingen spørgsmål mere, kun svar. I den amerikanske Kongres diskuterer man åbent bevæbning af Ukraine. Den tidligere sikkerhedsrådgiver Zbigniew Brzezinski anbefaler, at de derværende borgere udrustes til hus-til-hus- og gadekampe. Den tyske kansler taler, tro mod sin sædvane, mindre tydeligt, men ikke mindre ildevarslede: 'Vi er rede til at træffe dybtgående forholdsregler.' Den tyske journalistik har i løbet af få uger skiftet over fra at være fornuftig til at være ophidset. Meningspektret indskrænker sig til en kikkertsigtes udsyn.«

Også dr. Stephen Cohen, professor emeritus i russiske studier ved universitetet i New York og Princeton universitetet, advarede i avisen *The Nation* om Obamaregeringens provokationspolitik over for Rusland og sammenlignede situationen i Ukraine med Cubakrisen i 1962. I alt dette er det dog vigtigt at erkende, at præsident Obama på ingen måde handler ud fra en styrkeposition; tværtimod, hans position er i dag svagere end nogen sinde, og jo mere eftertrykkeligt, han forsøger at forfølge sin politik på trods af al modstand, desto tydeligere ses det, at han dermed overspænder buen. Et sådant tilfælde er hans egenmægtige beslutning om at sætte ind med bombeangreb og tropper på jorden imod de islamistiske grupper, som opererer i Irak – på trods af en entydig vedtagelse i Repræsentanternes Hus, som udtrykkeligt pålagde ham at indhente den af Forfatningen krævede godkendelse fra Kongressen, før han optrappede det militære engagement i Irak. Også i den amerikanske Kongres øges imidlertid af denne grund antallet af stemmer, som peger på muligheden eller endda nødvendigheden af at stille Obama for en rigsret.

Kooperation i stedet for konfrontation

Under sit Internetforum den 13. august advarende landsformanden for Borgerrettighedsbevægelsen Solidaritet (BüSo i Tyskland, -red.), Helga Zepp-LaRouche, om planerne om at ændre aftalen mellem NATO og Rusland, ifølge hvilken ingen NATO-tropper må udstationeres op ad den russiske grænse, på NATO-topmødet i Wales den 4. september. Det er »virkelig opskriften på et stort opgør med atomvåben.« Men denne vestlige konfrontationspolitik er aldeles ikke »uden noget alternativ.«

Der har dannet sig en »anden (sekundær) økonomisk orden«, som imidlertid repræsenterer »langt mere end 50 % af alle mennesker på planeten.« »Netop udviklingen af rumfart, kernefusion og højteknologi – som disse lande har besluttet at koordinere indbyrdes – viser ganske enkelt, at magten imidlertid virkelig ligger hos disse stater, og ikke længere hos den kollapsende, transatlantiske verden.«

I stedet for at satse på en konfrontation med Rusland og Kina, i hvilken alle de deltagende parter kun kan tabe, opfordrede Helga Zepp-LaRouche til, at de vestlige stater, især USA og Tyskland, også selv burde bryde med det hidtidige, bankerotte finansimperium og tilslutte sig BRIKS-landenes opbygningspolitik. Dermed ville der, også for den transatlantiske verden, åbne sig en løsning på den aktuelle, truende undergang.

(Fra side 3)

Men det er en indikation, at *Izvestia* rapporterer, at det russiske rumagentur Roscosmos arbejder sammen med det kinesiske, forsvarsindustrielle kompleks for at **erstatte amerikansk elektronikudstyr, der anvendes i de russiske rum- og forsvarsprogrammer**. En russisk kilde sagde,

»etableringen af stortilet samarbejde med kinesiske producenter kunne blive det første skridt mod dannelsen af en teknologisk alliance, som involverer BRIKS-medlemslande.«

Med hensyn til hele Londons krigs-promovering sagde LaRouche,

»Det hele er en farce; det er en komplet farce. Hvad kommer der til at ske? Hvis briterne forsøger at starte en krig, lancere en krig, mod Rusland, hvad kommer der så til at ske? De britiske Øer bliver smadret! Det er, hvad vi svarer på det her. Det er alt sammen bluff. Det, der foregår, er, at de forsøger at lave rav i det hele, ved at gøre alting uforståeligt.«

»Vi skal bare sige: det britiske monarki, Det britiske Imperium, har erklæret sin forpligtelse til at få en krig med Rusland. Men hvis Det britiske Imperium rent faktisk lancerer en krig med Rusland, så smadrer Rusland dem fuldstændigt!«

»Hele spillet, hele bluff'et, går ud på at tvinge USA ind i en krig mod Rusland. Den eneste måde at forhindre det på er ved at få Obama ud. Læg det hele tilbage i Bill Clintons hænder. Bill spiller faktisk stadig det spil. Vi må simpelt hen blive bedre på denne sag.

Og hvis de ikke slipper af med Obama, kan de blive nødt til at slippe af med Dronningen. Alt det her er nonsens. Jeg ved, hvad det er, Rusland foretager sig. Rusland er indstillet på at udkæmpe en termonuklear krig. De er slået over på førkrigs-tilstand. De har ikke til kensigt at fremprovokere krigen, men de vil heller ikke finde sig i den.

Alting er på plads. Hvad er Rusland involveret i? Rusland er involveret i Kina. Rusland er involveret i Indien. Hvad taler vi om? Der må være en måde, hvor vi kan lokke en masse frem af nogen om dette. Faktisk skaffe hårde kendsgerninger: Hvad er den rapporterede størrelsesorden af, hvad Rusland har gjort under Putin som forberedelse til en generel termonuklear krig?«

Vesteuropa: Førende tysk bladudgiver advarer Vesten imod krigsfremstød

12. august 2014 – Under hovedoverskriften »Vesten på forkert kurs«, advarede Gabor Steingart, udgiver af Tysklands førende erhvervsavis, (Handelsblatt), ved slutningen af forrige uge den etablerede presse og elite imod at gentage de fejl, som blev begået af førende videnskabsfolk og journalister, som åbenlyst opmuntrede tyskere til at marchere ind i første Verdenskrig og dens grusomheder. Med hensyn til Ukraine og Rusland er den offentlige mening i disse dage mentalt set parat til krig, præcis, som man var for 100 år siden.

»Den amerikanske Kongres diskuterer åbenlyst bevæbning af Ukraine. Den tidligere nationale sikkerhedsrådgiver Zbigniew Brzezinski anbefaler at bevæbne bor-

gerne dér til kamp hus-til-hus og i gaderne. Den tyske kansler er, sin sædvane tro, langt mindre klar, men ikke mindre ildevarslende: Vi er parat til at tage alvorlige forholdsregler«, bemærkede Steingart og tilføjede, »Tysk journalistik er svunget over fra at være fornuftig til at være ophidset i løbet af nogle uger. Meningsspektret har indsnævret sig til synsfeltet på et kikkertsigte. Aviser, som vi alle sammen troede handlede om tanker og idéer, marcherer nu i gåsegang med politikernes krav om sanktioner imod Ruslands præsident Putin. Selv overskrifterne forråder en aggressiv spænding, der sædvanligvis kendetegner hooligans, når de 'støtter' deres respektive hold.«

»Geografi tvinger enhver tysk kansler til at være lidt mere alvorlig« end amerikanske politikere, for hvem en »Adolf Putin« eksisterer, skriver Steingart. »Som Ruslands naboer, som en del af det europæiske fællesskab, bundet sammen af skæbnen, som modtagere af energi og leverandører af det ene og det andet, har vi tyskere helt klart en mere afgørende interesse i stabilitet og kommunikation. Vi har ikke råd til at se på Rusland gennem det amerikanske Tea Party's øjne [sic – Tea Party er mest modstandere af Obamas fremstød for krig – LPAC-red.] Enhver fejltagelse begynder med fejlagtig tænkning. Og vi begår denne fejl, hvis vi tror, at det kun er den anden part, som har gavn af vort økonomiske forhold og således vil lide, når dette forhold stopper. Hvis økonomiske bånd opretholdtes pga. gensidig gavn, så vil en overskæring af disse bånd føre til gensidige tab. At straffe andre og straffe sig selv er en og samme ting i denne sag. Selve den idé, at økonomisk pres og politisk isolation ville bringe Rusland ned på knæ, er faktisk ikke blevet ordentligt gennemtænkt. Selv hvis det lykkedes os: Hvad skulle vi med et Rusland på knæ? Hvordan kan man ønske at leve sammen i det europæiske hus med et ydmyget folk, hvis valgte lederskab behandles som en paria, og hvis borgere man muligvis kommer til at forsørge i den kommende vinter?«

Ved at kaste sig næsegrus på maven for de amerikanske »verbalister«, tilføjer Steingart, »beskytter Merkel ikke det tyske folk, men kunne meget vel udsætte dem for fare. Denne kendsgerning forbliver en kendsgerning, selv, hvis det ikke var amerikanerne, men russerne, som var ansvarlige for den oprindelige skade på Krim og i det østlige Ukraine.« Stedt over for den ydmygende oplevelse med opførelsen af Berlinmuren i august måned 1961, og med sin impotens mht. at kunne gøre noget ved det, besluttede den tyske Ostpolitik sig imod raseri og for drøftelser med Øst og opfandt disse slogans »Forandring gennem tilnærmelse« og »Interessernes Forsoning.« Og dét midt i den Kolde Krig. »Amerikanerne Kennedy, Johnson og siden Nixon fulgte tyskerne; det var det første skridt i en proces, som ikke har noget fortilfælde i fjendtlige nationers historie«, skriver Steingart, og det gav Sovjetunionen garantier imod vestlig indblanding i deres interne anliggender.

»Det er ikke for sent for duoen Merkel/Steinmeier at anvende denne tids koncepter og idéer. Det giver ingen mening bare at følge den idé-løse Obama. Enhver kan se, hvordan han og Putin kører som i en drøm direkte imod

et skilt, hvor der står: Blind vej.« Steingart tilføjer: »Hvis Vesten havde fordømt den daværende amerikanske regering, som marcherede ind i Irak uden en FN-resolution, og uden bevis for masseødelæggelsesvåbnenes eksistens, så ville, ud fra samme standard som Putin i dag, George W. Bush omgående være blevet forbudt at rejse ind i EU. Warren Buffets udenlandske investeringer skulle være blevet indefrosset, eksporten af køretøjer af mærkerne GM, Ford og Chrysler forbudt.«

I løber panden mod en mur

Selv om alle den seneste periodes militærinterventioner har været klare fiaskoer, ønsker NATO at flytte enheder frem mod den polske grænse og overvejer at bevæbne Ukraine i en politik, der går ud på at »løbe panden mod muren«, og gøre det præcis dér, hvor muren er tykket. »Vi bør ophøre med at anklage de 143 millioner russere for at se på verden med andre øjne end John McCain. Det, der behøves, er en modernisering af landet, ikke sanktioner, som yderligere vil reducere forekomsten af rigdom og gøre skade på relationernes bånd. Økonomiske relationer er også relationer.

Internationalt samarbejde er i slægt med ømhed mellem nationer, fordi alle har det bedre bagefter.

»Og det er velkendt, at Rusland energimæssigt er en supermagt og samtidig en industrination under udvikling. Politiken med forsoning og gensidig interesse bør angribe her. Udviklingshjælp til gengæld for territoriale garantier; udenrigsminister Frank-Walter Steinmeier havde endda de rigtige ord til at beskrive dette: moderniseringspartnerskab. Han skal bare støve det af og bruge det som noget, man stræber efter. Rusland bør integreres, ikke isoleres. Små skridt i denne retning er bedre end det store nonsens med eksklusionspolitik.«

Steingart konkluderer med at advare om, at, at vente på, at eliten skal indse, at krig var en fejltagelse, efter Første Verdenskrig, med den civiliserede verden, som bliver forvandlet til en krigslejr i mellemtiden: »Vi bør forsøge at undgå omvejen omkring krigsskuepladserne i det 21. århundrede. Historien behøver ikke gentage sig selv. Måske kan vi finde en genvej.«

Cypern: Fra Bail-in til NATO

11. august 2014 – Obamaregeringen bruger den aktuelle økonomiske og finansielle krise på Cypern til at bringe det neutrale land ind i NATO. Alt imens øriget, med sin strategiske placering i det østlige Middelhav, er vært for to af Storbritanniens vigtigste oversøiske baser, er det et neutralt land, og det har været vært for krigsskibe og fly fra Rusland, USA og andre NATO-lande.

Lederen i dagens *Cyprus Mail* med titlen »Øst eller Vest, vi må vælge«, påpeger alle de angivelige velsignelser, som USA har overstrøet Cypern med, inklusive amerikanske hedgefonde anført af Wilbur Ross, som har opkøbt en 45 % 's interesse i National Bank of Cyprus, som fik en bail-in sidste år, og med Third Point-hedgefondens køb af en 22 % 's interesse i Hellenic Bank. Dick Cheneys favoritselskab, Halliburton, har underskrevet en aftale om at oprette et regionalt hovedkvarter, og Schlumberger forventes snarest at følge efter.

Alt imens den nylige opdagelse af kulbrintforekomster (som f.eks. råolie, kul og naturgas, -red.) kunne give en forklaring på disse nye velsignelser, påpeger selv *Cyprus Mail* på geopolitiske grunde, som det ses af vicepræsident Joe Bidens officielle besøg i Nicosia, det første besøg af sin art, siden Lyndon Johnsons besøg for 52 år siden. Biden erklærede, at Cypren var USA's »strategiske partner« i det østlige Middelhav. Der er også den kendsgerning, som ikke nævnes, at viceudenrigsminister Victoria Nuland besøgte øen i februar, hvor hun fremmede drøftelser mellem den cypriotiske republik og den tyrkisk besatte nordlige del af øen.

Den nuværende regering og præsident Nicos Anastasiades er pro-NATO og har allerede givet udtryk for ønsket om at tilslutte sig NATO på trods af den kendsgerning, at Tyrkiet, et NATO-medlem, ulovligt besætter næsten halvdelen af landet med to divisioner. Hvis Cypren kommer med i NATO, flyttes dets »frontlinje« nærmere mod øst og syd. Desuden ville det nægte Ruslands flåde adgang til øens havne og bevirke, at dets økonomiske og finansielle operation i landet blev tvunget ud. Ikke desto mindre siger lederartiklen, at detaljer om de amerikansk-cypriotiske drøftelser holdes hemmelige, alt imens den politiske opposition ikke ville støtte, at landet blev tilladt at miste sin neutralitet og kom ind på en totalt anti-russisk kurs.

Faktisk er der en yderligere fare. I samme avis påpeger en artikel den voksende opposition mod Trojka-memorandaet (EU-kommissionen, Den europæiske Centralbank, Den internationale Valutafond), som kunne resultere i en nedstemning af den nye lov om tvangsauktioner, som er landets långiveres hovedkrav. Artiklens forfatter beklager, at oppositionspartiet, inklusive det tidligere kommunistiske regeringsparti Akel og Det demokratiske Parti, synes at dyrke stærkere bånd til Rusland.

Rusland håner NATO

11. august 2014 – Hvis Vestens meddelelser om forøget troppetilstedeværelse i Øst nogen sinde har skræmt Moskva, viser russerne det i det mindste ikke. I stedet håner det russiske Udenrigsministerium de nylige erklæringer fra NATO om en angivelig massiv forøgelse af opstilling af russiske tropper langs Ukraines grænser: Især opfører afgangende NATO-generalsekretær Anders Fogh Rasmussen sig som én, der puster prisen på en sæbeboble op, før den brister, sagde ministeriets talsmand. NATO har udviklet en mystisk evne til at fordoble russiske tropper i løbet af timer og dage, som når Pentagon taler om 10.000 yderligere russiske soldater langs Ukraines grænse, som af den amerikanske ambassadør til NATO, Vershbow, blev fordoblet til 20.000 – et tal, som Rasmussen omgående adopterede. Det russiske Forsvarsministerium overvejer at skabe en ny redegørelse for at give NATO korrekte nyheder.

Den ukrainske militærtalsmand Andriy Lysenko udstede yderligere tallene op i dag med en erklæring om, at Rusland nu har samlet 45.000 tropper på grænsen. »At regne fra kl. 11,00 i dag er der i grænseområderne en koncentration af russiske, bevæbnede styrker og interne

styrker på omkring 45.000 mand«, sagde han, og de var udstyret med et stort antal tanks, andre pansrede køretøjer og et enormt antal angrebshelikoptere.

USA: Ron Paul: USA skjuler sandsynligvis sandheden om det malajiske fly MH17

12. august 2014 – I en erklæring udstedt den 7. august på hans hjemmeside, voiceofliberty.com, sagde tidligere GOP²-kongresmedlem fra Texas, Ron Paul:

»Den amerikanske regering er blevet besynderligt tavs i anklagen om, at det var Rusland eller hendes allierede, som nedskød det malajiske fly med et buck [sic] antiluftskyts-missil.«

»det lidt, vi har hørt fra amerikanske efterretningstjenester, er, at det ikke har nogen beviser for, at Rusland var involveret. Men krigspropagandaen havde alligevel succes med at overbevise den amerikanske offentlighed om, at Rusland var skyldig. Det er svært at tro på, at USA, med alle sine spionsatellitter til rådighed for overvågning af alt i Ukraine, at de nøjagtige beviser for, hvem, der gjorde hvad, og hvornår, ikke er tilgængelig.«

»Når beviserne siger vor regerings anklager imod, afsløres beviserne aldrig for offentligheden – af nationale sikkerhedsmæssige grunde, naturligvis. Nogle uafhængige kilder hævder, at nedstyrtningsstedet afslørede beviser, der tydede på, at skudhuller kunne stamme fra et kampfly. Hvis det er sandt, ville det implicere Ukraine.«

»Der er ubesvarede spørgsmål i den alvorlige, internationale hændelse. En skam, vi ikke kan regne med, at vor egen regering simpelt hen fortæller os sandheden og viser os beviserne. Jeg er overbevist om, at den ved meget mere, end den fortæller os.«

Spanske astronomer tilskynder helium-3-program for menneskeheden

12. august 2014 – I en debatartikel, publiceret 22. juni 2014 i en af Spaniens førende aviser {ABC}, spredte præsidenten for den Spanske Astronomiske Association (AAE) nyheden om det potentiale for menneskeheden, som består i, inden for få årtier, at få adgang til »ufattelig« energi, hvis vi kommer i gang med arbejdet med at kolonisere Månen og udvikle fusionskraft. Hans artikel blev opsamlet af andre medier.

Præsidenten for AAE Miguel Gilarte Fernandez' artikel stiller spørgsmålet, »Hvorfor ønsker menneskeheden at vende tilbage til Månen?« Han svarer: »Søgen efter helium-3, brændstof for den længe ventede fusionsenergi, som det ikke er muligt at opnå på Jorden, kunne være hovedmotivet for etablering af en koloni på vores naturlige satellit.«

Gilarte Fernandez tilrettelægger sit argument, som om kun et økonomisk motiv vil igangsætte det nødvendige »rumkapløb«, men han er entusiastisk omkring kolonisering af Månen. Der findes sjældne metaller som uran og titan dér, »men frem for alt helium-3, som viser sig at være et brændstof for kernefusion, og som kunne forsyne vor civilisation med energi i de næste 10.000 år«, skrev han.

² GOP: Grand Old Party, det Republikanske Parti

»Helium-3 i kombination med deuterium ... genererer en ufattelig mængde energi. En tilbagevenden til Månen ville være retfærdiggjort og overkompenseret for rent økonomisk. Hvis vi satser på at skaffe helium-3, som for mange forskere er fremtidens energi, så kunne dette gennemføres i løbet af nogle få årtier.« Og at søge efter helium-3 var hovedmissionen for den kinesiske landing, tilføjer han.

BRIKS' magt slår igennem

15. august 2014 - »Kan Iran blive det andet 'I' i BRIKS?« spurgte *Tehran Times* den 10. august, den seneste erklæring fra en voksende liste af udviklingslande, som ivrigt vender sig mod BRIKS-kombinationen (Brasilien, Rusland, Indien, Kina og Sydafrika) som et middel til at sikre deres egen, suveræne udvikling.

Tohid Atashbar, en forsker ved Majlis (Parlament) Forskningscenterets Afdeling for Planlægning og Budgettering, rapporterede, at Iran i 2013 til nogle medlemmer af BRIKS havde formidlet den kendsgerning, at Iran støttede BRIKS og var parat til at blive medlem. Atashbar forklarede fordelene ved at tilslutte sig:

»Irans indlemmelse i BRIKS-gruppen ville hjælpe med at øge Irans integration i en stor del af verdensøkonomien, styrke dets evne til at neutralisere byrden under sanktionerne, og tilvejebringe mange muligheder for, at BRIKS-selskaber kunne tilbyde deres produkter på det iranske marked. Desuden kan BRIKS-gruppen øge sin politisk-strategiske vægt ved at lade Iran komme med i klubben. Indlemmelse i BRIKS ville gøre Iran til et officielt magt-knudepunkt i det globale Syden og i Mellemøsten, og det ville højne landets profil på den internationale arena.«

Voice of Amerika gøs ved tanken om netop dette potentiale, i en artikel fra 12. august med titlen »BRIKS-bank ses som IMF-konkurrent.« Artiklen citerer Akshay Mathur, en kollega fra Gateway House, det Indiske Råd for Globale Anliggender, med base i Mumbai, om, hvordan BRIKS kan bringe hele planen med at gennemtvinge sanktioner for at knuse nationer, til fald:

»Jo flere dollars, der er i omløb, desto større magt har USA over den finansielle arkitektur. Men i en multivalutarisk arkitektur vil USA miste dette greb, og andre lande vil beholde magten over deres valuta, så de kan fortsætte med at handle uden at blive sanktioneret«, sagde Mathur.

VOA citerer også Liu Haifang, en professor ved Peking University's Center for Afrikanske Studier, hvor han fejrer, at udviklingslande

»endelig ... fik nogle alternative kilder til at skaffe finansiering til infrastruktur, og de kommer ikke med disse betingelser ... Det betyder, at hele verdensordenen ikke er unipolar. Det er ikke en vestligt centreret verden. Det er en multipolar verden. Afrikanske lande, som forsøger at skaffe finansiering, behøver ikke udelukkende følge den udviklede verdens regler.«

Det britiske nyhedsagentur *Reuters* bemærkede samme dag, at BRIKS-banken snyder det britiske monarki for sin globale operation om bandlysning af anvendelsen af kul. For et år siden fremlagde præsident Obama en

strategi til afskæring af offentlig finansiering internationalt af anvendelsen af kulkraft, skrev *Reuters*. Japan og Tyskland er ikke gået med på denne leg, og nu

»siger iagttagere, at en ny udviklingsbank fra BRIKS-gruppen af fremvoksende markeder ... sandsynligvis heller ikke vil følge strenge begrænsninger af kul ...«

Det europæiske Imperiums nedgang og frie fald

15. august 2014 – Udenrigsministrene fra Den europæiske Union mødtes fredag i Bruxelles for at drøfte en respons på Ruslands forbud mod fødevarieimport, såvel som nødhjælp til Irak. I noget, der mildest talt er en underdrivelse, citerer det britiske *Guardian* en EU-repræsentant, der understreger, »Med hensyn til en ny runde af økonomiske sanktioner, så tror jeg, at det er en lille smule for tidligt på dette trin.«

I mellemtiden, mens millioner af tons frugt, som engang var destineret for Rusland, rådner i frugtplantager og lastbiler, mødtes EU's landbrugsekspertes den 14. august for at drøfte kompensation til landmænd, men gav ingen seriøse detaljer udover en mulig frigivelse af midler fra EU's 420 mio. euro store nød-landsbrugsfond.

Landbrugskommissær Dacian Ciolo sagde, at »fra begyndelsen af næste uge forelægger jeg de næste markedsstabiliseringsforanstaltninger, hvor flere forgængelige typer frugt- og grønsagsprodukter, som i øjeblikket har klare vanskeligheder, vil blive udset som mål. Denne aktion vil være proportional og omkostningseffektiv.«

Han sagde, at producenter »kan føle sig sikre« på, at »jeg vil handle.« For landmænd, som står over for bankerot, lyder dette som noget, Orwell ville kalde at tale »EU-tvetunget.«

Den ungarske premierminister Viktor Orban fordømte fredag sanktionerne: »Sanktionspolitikken, som Vesten forfølger, dvs. os selv, og som har haft de nødvendige konsekvenser af det, som russerne nu gør, gør større skade på os end på russerne. Inden for politik kalder man det 'at skyde sig selv i foden'.«

Han sagde også, at EU ikke alene burde kompensere producenterne, som nu må bære tab, hvad enten de er polske, slovakiske, ungarske eller græske, men at hele sanktionspolitikken bør genovervejes.

På en nyhedskonference fordømte den slovakiske premierminister Robert Fico ligeledes sanktionspolitikken. »Hvorfor skulle vi sætte EU's økonomi, som er begyndt at vokse, på spil? Hvis der er en krisesituation, bør den løses ved andre midler end meningsløse sanktioner. Hvem har gavn af, at EU's økonomi forringes, Ruslands økonomi har problemer og den ukrainske økonomi er på knæ?«

GLASS-STEAGALL, IKKE EU-FASCISME

Bankunionen vil tage dine penge og dit liv!

Vi har løsningen på den økonomiske krise:

Få hele Schiller Institutets udførlige

trepunktsprogram for en

økonomisk genrejsning i Danmark:

<http://schillerinstitut.dk/drupal/system/files/KA16.pdf>